

- 1) nazwa lub znak producenta;
- 2) znak i numer fabryczny;
- 3) oznaczenie komory dużą literą alfabetu łacińskiego, przy czym pierwszą komorę od czoła pojazdu oznacza się literą A;
- 4) pojemność nominalna komory wyrażona w dm³, zaokrąglona do 100 dm³;
- 5) rok produkcji cysterny;
- 6) nadany znak zatwierdzenia typu.

2. Na cysternie, której komory wyposażone są w zawory denne, dodatkowo powinny być zamieszczone napisy:

- 1) „Pojemność komory od dołu jest ograniczona zaworem dennym” — obok oznaczeń, o których mowa w ust. 1, oraz w pobliżu zaworów wypływowych;
- 2) „Pomiar objętości cieczy w komorze jest nieważny, gdy podczas pomiaru wysokości napełnienia komory w rurze wypływowej znajduje się ciecz lub nie nastąpiło całkowite opróżnienie komory”.

3. Na cysternie ciśnieniowej powinna być dodatkowo zamieszczona wartość dopuszczalnego ciśnienia roboczego wyrażona w barach lub kPa.

4. Oznaczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1—4, powinny być dodatkowo zamieszczone w sposób trwały na listwie pomiarowej ze zderzakiem.

5. Na każdej komorze cysterny mogą być dodatkowo zamieszczone:

- 1) nazwa lub znak dokonującego przebudowy lub naprawy;
- 2) rok, w którym dokonano przebudowy lub naprawy.

§ 24. 1. Cysterna powinna być wykonana z materiałów gwarantujących odporność na warunki atmosferyczne oraz działanie cieczy, do których transportu zostały przeznaczone, w szczególności ze stali węglowej, stali kwasoodpornej lub stopów aluminium.

2. Cysterna przeznaczona do transportu spirytusu powinna być wykonana ze stali węglowej lub stali kwasoodpornej.

§ 25. Cysterna powinna być szczelna, bez wkleśnięć i wykonana w sposób zapewniający regularność jej kształtów.

Rozdział 3

Charakterystyki metrologiczne cystern

§ 26. Błędy graniczne dopuszczalne cysterny wynoszą:

- 1) $\pm 0,2$ % wartości pojemności nominalnej — dla pojemności komory określanej przy zatwierdzeniu typu i legalizacji;
- 2) $\pm 0,5$ % wartości objętości mierzonej — dla objętości cieczy mierzonej w normalnych warunkach użytkowania;
- 3) $1/5$ wartości błędu granicznego dopuszczalnego pojemności nominalnej komory — przy sprawdzeniu całkowitego opróżnienia komory podczas zatwierdzenia typu i legalizacji.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:
J. Hausner

1037

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 27 kwietnia 2004 r.

w sprawie stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności przeprowadzanych w toku postępowania w sprawie uznania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu przewodnika turystycznego

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywa-

nia zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — turystyka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia;
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) organie prowadzącym postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji — oznacza to ministra właściwego do spraw turystyki;
- 2) odrębnych przepisach — oznacza to przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 578, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 576 i Nr 96, poz. 959);
- 3) Biuletynie Informacji Publicznej — oznacza to Biuletyn w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271);
- 4) opiekunie — oznacza to osobę organizującą i przeprowadzającą staż, wybraną przez wnioskodawcę z listy, określonej w rozporządzeniu;
- 5) wykwalifikowanym przedstawicielu zawodu przewodnika turystycznego — oznacza to osobę, pod której nadzorem wnioskodawca odbywa staż;
- 6) zespole — oznacza to zespół przygotowujący i przeprowadzający test umiejętności.

§ 3. 1. W przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, zwanej dalej „ustawą”, organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji wydaje postanowienie o konieczności odbycia stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenia testu umiejętności.

2. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia występuje do organu prowadzącego postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenie testu umiejętności.

§ 4. Organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji przekazuje postanowienie, o którym mowa w § 3 ust. 1, wraz z kopią wniosku o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenie testu umiejętności oraz dokumentacji zawierającej informację o posiadanych przez wnioskodawcę kwalifikacjach odpowiednio:

- 1) opiekunowi;
- 2) zespołowi.

§ 5. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji ogłasza w drodze obwieszczenia listę osób, spośród których:

- 1) wnioskodawca wybiera opiekuna;
- 2) powołuje członków zespołu.

2. Na liście, o której mowa w ust. 1, umieszcza się osoby znajdujące się w składzie komisji przeprowadzających egzaminy dla przewodników turystycznych, powoływanych przez wojewodów w trybie określonym w odrębnych przepisach.

3. W przypadku gdy opiekun wybrany przez wnioskodawcę nie będzie mógł sprawować tej funkcji, kolejnego opiekuna powołuje z listy, o której mowa w ust. 1, organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji.

§ 6. Organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej ministra właściwego do spraw turystyki:

- 1) informacje o wymogach kwalifikacyjnych dla przewodników turystycznych;
- 2) zakresy programowe szkoleń na przewodnika turystycznego.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 7. 1. Wnioskodawca wraz z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego, zwanego dalej „stażem”, składa:

- 1) formularz zgłoszeniowy;
- 2) dokument zawierający zobowiązanie opiekuna, o którym mowa w § 5, do nawiązania z wnioskodawcą stosunku prawnego, określonego w art. 2 pkt 16 ustawy.

2. W przypadku gdy opiekun jest członkiem stowarzyszenia lub innej jednostki zatrudniającej przewodników turystycznych, wnioskodawca może nawiązać stosunek prawny, o którym mowa w ust. 1, z tym stowarzyszeniem lub jednostką.

3. Do obowiązków opiekuna należy organizacja i przeprowadzenie stażu oraz sporządzenie raportu z przebiegu stażu.

4. W formularzu zgłoszeniowym wnioskodawca wskazuje opiekuna, który zobowiązał się nawiązać z nim stosunek prawny w celu odbywania stażu.

5. W dokumencie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, opiekun określa:

- 1) rodzaj stosunku prawnego;
- 2) termin, w jakim nawiąże stosunek prawny;
- 3) okres, na jaki nawiąże stosunek prawny;
- 4) informację o obowiązkach jakie powierzy wnioskodawcy;
- 5) koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu.

§ 8. 1. Koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu ustalane są przez opiekuna na podstawie rzeczywistych wydatków związanych z odbywaniem stażu, z uwzględnieniem długości okresu, o którym mowa w § 7 ust. 5 pkt 3, jako procent minimalnego wynagrodzenia za pracę, ogłoszanego zgodnie z art. 2 ust. 4 lub ustalanego zgodnie z art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679), zwanego dalej „minimalnym wynagrodzeniem”.

2. Na koszty postępowania w sprawie uznania kwalifikacji w związku z przeprowadzeniem stażu składają się:

- 1) koszty delegacji służbowych opiekuna stażu w związku z realizacją stażu;
- 2) koszty opracowania zadań wraz z wymaganiami wobec wnioskodawcy do zaliczenia poszczególnych zadań;
- 3) druk materiałów pomocniczych;
- 4) wynagrodzenie opiekuna stażu;
- 5) wynagrodzenie wykwalifikowanego przedstawiciela zawodu przewodnika turystycznego.

3. Koszty odbywania stażu nie mogą być wyższe niż:

- a) w przypadku przewodnika górskiego — 400 % minimalnego wynagrodzenia;
- b) w przypadku przewodnika miejskiego — 200 % minimalnego wynagrodzenia;
- c) w przypadku przewodnika terenowego — 250 % minimalnego wynagrodzenia.

4. Opłata z tytułu kosztów odbywania przez wnioskodawcę stażu jest wnoszona jednorazowo albo miesięcznie w równych częściach, na rachunek bankowy wskazany przez opiekuna.

5. W przypadku odbywania stażu w ramach stosunku pracy albo na podstawie odpłatnej umowy cywilnoprawnej, opłata z tytułu odbywania przez wnioskodawcę stażu może być, za zgodą wnioskodawcy wyrażoną na piśmie, potrącana z jego wynagrodzenia.

§ 9. 1. Staż jest realizowany na podstawie programu ustalanego zgodnie z zakresem tematycznym wymaganym dla danego rodzaju uprawnień przewodnika turystycznego, zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. Program i okres stażu ustala indywidualnie dla każdego wnioskodawcy, z zastrzeżeniem § 10, organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji.

3. W programie uwzględnia się w szczególności dotychczasowe doświadczenie zawodowe wnioskodawcy.

4. Program, o którym mowa w ust. 2, otrzymują wnioskodawca, opiekun i wykwalifikowany przedstawiciel zawodu przewodnika turystycznego.

§ 10. Staż obejmuje zajęcia praktyczne w wymiarze co najmniej 50 % godzin wymaganych dla rodzaju uprawnienia przewodnika turystycznego, o które ubiega się wnioskodawca, określonych zgodnie z odrębnymi przepisami.

§ 11. W okresie odbywania stażu wnioskodawca jest zobowiązany do przestrzegania realizacji programu stażu.

§ 12. 1. Wykwalifikowany przedstawiciel zawodu przewodnika turystycznego powoływany jest przez organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji z listy, o której mowa w § 5 ust. 1.

2. Wykwalifikowany przedstawiciel zawodu przewodnika turystycznego sprawuje nadzór nad przebiegiem stażu wnioskodawcy w szczególności poprzez:

- 1) kontrolę realizacji programu stażu;
- 2) kontrolę obecności wnioskodawcy w czasie stażu;
- 3) gromadzenie informacji o przebiegu stażu.

3. Wykwalifikowany przedstawiciel zawodu przewodnika turystycznego sporządza opinię na temat przebiegu stażu.

§ 13. Po odbyciu stażu wnioskodawca, w terminie 7 dni, przedstawia organowi prowadzącemu postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji:

- 1) raport z przebiegu stażu, sporządzony przez opiekuna;
- 2) opinię wykwalifikowanego przedstawiciela zawodu przewodnika turystycznego nadzorującego przebieg stażu.

§ 14. Na podstawie przedstawionych dokumentów, o których mowa w § 13, organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji dokonuje oceny stażu i wydaje decyzję o uznaniu lub odmowie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu przewodnika turystycznego.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 15. 1. Test umiejętności, zwany dalej „testem”, dla danego rodzaju uprawnień przewodnika turystycznego, obejmuje odpowiedni zakres programowy szkolenia przewodników turystycznych określony w odrębnych przepisach.

2. Test uwzględnia indywidualne różnice w zakresie wymagań dotyczących wykonywania zawodu przewodnika turystycznego pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwem wnioskodawcy.

§ 16. 1. Do przygotowania i przeprowadzania testu organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji powołuje trzyosobowy zespół składający się z przewodniczącego oraz 2 członków.

2. Organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji powołuje 2 członków zespołu z listy, o której mowa w § 5, oraz wyznacza przewodniczącego zespołu.

3. Testy przeprowadzane są trzy razy do roku dla każdego rodzaju uprawnień.

4. Zawiadomienie o terminie i miejscu przeprowadzenia testu organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji przekazuje wnioskodawcy oraz podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej ministra właściwego do spraw turystyki, nie później niż na 30 dni przed terminem testu.

§ 17. 1. W zawiadomieniu, o którym mowa w § 16 ust. 4, wskazuje się wysokość opłaty z tytułu kosztów przeprowadzenia testu.

2. Koszty przeprowadzenia testu są ustalane kwotowo przez organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji na podstawie rzeczywistych wydatków ponoszonych przez organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji w związku z przeprowadzeniem testu.

3. Na koszty postępowania w sprawie uznania kwalifikacji w związku z przeprowadzeniem testu składają się:

- 1) koszty delegacji służbowych członków zespołu przeprowadzającego test umiejętności;
- 2) koszty wynajęcia pomieszczenia do przeprowadzenia części teoretycznej testu;
- 3) koszty opracowania pytań i zadań wraz z zestawem prawidłowych odpowiedzi i wymagań zespołu wobec wnioskodawcy do zaliczenia poszczególnych pytań i zadań;
- 4) druk materiałów egzaminacyjnych;
- 5) wynagrodzenie członków zespołu niebędących członkami korpusu Służby Cywilnej.

4. Koszty, o których mowa w ust. 2, nie mogą być wyższe niż:

- 1) 20 % minimalnego wynagrodzenia — za część teoretyczną testu w przypadku osób ubiegających się o uprawnienia przewodnika turystycznego;
- 2) 20 % minimalnego wynagrodzenia — za część praktyczną testu w przypadku osób ubiegających się o uprawnienia przewodnika miejskiego i terenowego;
- 3) 30 % minimalnego wynagrodzenia — za część praktyczną testu w przypadku osób ubiegających się o uprawnienia przewodnika górskiego.

5. Opłata za przeprowadzenie testu wnoszona jest przez wnioskodawcę na rachunek bieżący organu prowadzącego postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji.

6. Wnioskodawca przedstawia dowód dokonania opłaty, o której mowa w ust. 1, przed przystąpieniem do testu.

§ 18. 1. Test składa się z dwóch części:

- 1) teoretycznej, przeprowadzanej w formie pisemnej i ustnej;
- 2) praktycznej.

2. Część pisemna testu trwa 120 minut i składa się z 30 pytań, w tym 10 % o charakterze opisowym. Każde z pytań niemające charakteru opisowego powinno zawierać nie mniej niż trzy możliwości odpowiedzi, z których tylko jedna może być prawidłowa.

3. Do ustnej części testu dopuszcza się osoby, które uzyskały więcej niż 66 % punktów możliwych do uzyskania z części pisemnej. Część ustna trwa 30 minut.

4. Do praktycznej części testu dopuszcza się osoby, które uzyskały więcej niż 66 % punktów możliwych do uzyskania z części ustnej. Część praktyczna trwa nie więcej niż 8 godzin.

5. Część teoretyczna testu odbywa się w mieście wojewódzkim właściwym dla obszaru uprawnień. Część praktyczna testu odbywa się na terenie objętym rodzajem uprawnień, o które ubiega się wnioskodawca.

§ 19. Do zadań zespołu należy:

- 1) przygotowanie zestawów pytań do części teoretycznej;
- 2) określenie zadań do realizacji w ramach części praktycznej i ich ocena;
- 3) ocena testu;
- 4) sporządzenie protokołu z przebiegu testu.

§ 20. Test odbywa się w języku polskim.

§ 21. Przy ocenie testu uwzględnia się w szczególności następujące zasady:

- 1) za każdą prawidłową odpowiedź na pytanie, niemające charakteru opisowego, ustala się jednakową liczbę punktów;
- 2) za każde prawidłowe rozwiązanie pytania o charakterze opisowym ustala się jednakową liczbę punktów;
- 3) za każdą błędną odpowiedź lub brak odpowiedzi ustala się zero punktów;
- 4) zaliczenie testu następuje w przypadku, gdy wnioskodawca uzyska więcej niż 66 % punktów możliwych do uzyskania.

§ 22. 1. Z przebiegu testu sporządza się protokół, który podpisują członkowie zespołu.

2. W protokole wskazuje się wnioskodawcę, skład zespołu, wynik testu.

3. Protokół, podpisany przez członków zespołu, przekazywany jest niezwłocznie organowi prowadzącemu postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji.

§ 23. Informację o wyniku testu przekazuje się wnioskodawcy w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu, na adres wskazany przez wnioskodawcę.

§ 24. Na podstawie protokołu z przebiegu testu organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji wydaje decyzję o uznaniu lub odmowie

uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu przewodnika turystycznego.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.²⁾

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 czerwca 2003 r. w sprawie stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności przeprowadzanych w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu przewodnika turystycznego (Dz. U. Nr 138, poz. 1313 oraz z 2004 r. Nr 24, poz. 218).

1038

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 28 kwietnia 2004 r.

w sprawie określenia warunków, jakie muszą spełniać instytucje i organizacje uprawnione do korzystania ze zwolnienia od należności przywozowych

Na podstawie art. 49 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki, jakie muszą spełniać instytucje i organizacje, o których mowa w art. 65 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. dotyczącego ustanowienia wspólnotowego systemu zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.04.1983), ostatnio zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.09.2003), aby mogły korzystać ze zwolnień od należności przywozowych.

§ 2. 1. Ze zwolnień od należności przywozowych korzystają instytucje i organizacje, jeżeli spełniają warunki określone dla organizacji pozarządowych

w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 593) lub są kościelnymi osobami prawnymi, albo jednostkami organizacyjnymi działającymi na podstawie przepisów o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisów dotyczących stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych.

2. Instytucje i organizacje korzystają ze zwolnień od należności przywozowych, jeżeli nie prowadzą działalności gospodarczej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.²⁾

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

²⁾ Dotychczas obowiązywało rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie zwolnienia od cła towarów przeznaczonych do działalności charytatywnej lub pomocy humanitarnej (Dz. U. Nr 55, poz. 481), które traci moc z dniem wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622).